

да повърватъ това нѣщо. Сжщо така и младежитѣ, докато не разбератъ добре работата, сѣ върватъ че земята стои на едно мѣсто, а пѣкъ слънцето, месецътъ и звѣздитѣ се въртятъ около нея.

А какво знае нашиятъ народъ за земята? Споредъ народнитѣ приказки и вървания, земята била направена отъ дѣда Господа и отъ дявола изпърво като пита, равна и гладка като тепсия или дѣска. Единиятъ край на земята билъ тамъ, дето изгрѣва слънцето, а другиятъ, дето то захожда, и тамъ билъ раятъ, а срѣдата на земята била тамъ, дето е Божи гробъ. Краищата на земята се завършватъ съ високъ брѣгъ, следъ това идатъ водни дълбочини, а сетне започва небето, което похлупва отгоре земята. Небето е връшникъ и когато Господъ рекълъ да похлупи земята съ връшника, тя дошла по-голѣма та не се събрала подъ калпака. За да я побере, Господъ я постисналъ, та тя се е сбръчкала, надиплила се като баница. Диплитѣ сж днешнитѣ планини. Земята има край и се нарича „Край свѣтъ“. На край свѣтъ живѣятъ самодивитѣ, змеювитѣ, болеститѣ и всички лоши дихания. Земята е заобиколена отъ всѣкжде съ море. Тя се подпира на рогата на биволъ или на палцитѣ на двама светци.

Ето това знае и това върва нашиятъ народъ за земята.

И другитѣ прости и непросвѣтени народи така криво върватъ и знаятъ за земята.

Въ старо време египтянитѣ, асировавилонянитѣ, финикийцитѣ и други, които пжтували много по суша и по морета, думали, че земята е плоска като набръчкана пита и плува въ водата. Около земята течала голѣма рѣка, наречена „океанъ рѣка“. Тогава мислили, че сушата по земята е само Аф-